

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-u. 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vez. 101

A megszorult Bánffy.

Pécs, 1896. február hó 24.

Büszke Bánffy báró, a ki csak nemrég is olyan fenhéjazólag lökte el magát az Apponyi által ajánlott millennáris fegyverszünetet, csunya módon meg van most szorulva.

Persze január elején még pár hónapi indeminatása volt s támaszkodva arra a szavazó masinára, a melyet a dicső „szabadelvű” párt minden kormány kezében képez, mint az ő nagyhatalma előtt való meghódolást várta az ellenzék visszavonulását a küzdőtérrel. Mikor aztán a várt feltétlen Treuga Dei helyett az ellenzék csak feltételekhez kötött fegyverszünetet ajánlott, feltámadt Bánffyban a szolnoki dobokai erély s a feltételek teljesítését megtagadta.

Hogyan ne, tiszta választásokat s a kuriai bíraskodásnak még ezen az országgyűlésen való életbeléptetését ígérjen a békekesség kedvéért, mikor neki a választási visszaélések s a pártbíraskodás képezik egyedüli erőforrását. Inkább legyen harc és háboru, ettől ő úgy sem fél, mert a szavazásnál mindig biztos lesz a győzelme, a szóharc csak üres puffogatás, hadd beszéljen hát az ellenzék, ha kedve tartja!

És az ellenzék kezébe vette az egyetlen fegyvert, mit a parlamentarizmus rendelkezésére adott; beszélt és a hatalmas

Bánffynak csakhamar be kellett ismernie, hogy mennyire tulbecsülte a többségnek a leszavazásban rejlő erejét s az ellenzék fegyverének, a parlamenti vitaközösnek gyengeségét.

Az ellenzéki szónokok nem üres lövegeket puffogtattak. nagyon is kemény magja volt nem egy jól irányzott sortűznek; úgy hogy a fegyvelmezett többség zavarában alig tudta kötelességű szavazásaival a visszavonulást fedezni, némelykor halottainak visszahagyásával kellett megfutamodniok.

Ebben az ellenzéki szóharcban lassankint lemállott a népszerűségnek az a csillogó máza, mely még a megelőző kormány reform akciójából maradt örökségképpen a Bánffy-kormányra, s az egész kormányzati rendszer, az érdekhajhászó párthatalni szövetekezés korrupció volt a maga undok meztelenségében tárult az ország közönsége elé.

Ez természetesen feszélyező hatással volt még a Bánffy-kormányra is, mert bár az engedelmes többség minden leleplezett visszaélésre megadta a bizalmi szavazat fiastromát, a kormány mégis ingani érezte lábai alatt a talajt, mert látta, hogy az ország közvéleménye előtt az érdekelt többség szavazata elvesztette rehabilitáló hatását.

Elkezdték tehát az ellenzék botrányhajhászással vádolni és szemére lobbantották, hogy a hogy a korrupció feltárásával kom-

promittálja Magyarországot a külföld előtt. Most már annak a kormánynak is, a mely a millennáris békejobbot magától eltaszította, eszébe jutott, hogy a millenniumi esztendő hangulatába az ily elkeseredett harc nem illik bele.

De megfelelt erre a vádaskodásra Ugron Gábor egy gyönyörű hasonlattal. Kinek jutna eszébe a napot vádolni azért, hogy az éj homályában elkövetett gyilkosság véres nyomait másnap megvilágítja? A józan közvéleményt nem is lehet ily vádaskodással félrevezetni, mert az mindig a bünt fogja sújtani megvetésével és soha sem azt, a ki a bűnösöket pellengére állítja.

Más eszközhöz kellett tehát fordulni, hogy az ellenzéki akciót gyűlöletessé tethessék nemcsak a megtámadott parlamenti többség, de a parlamenten kívül álló nagyközönség előtt is. Annál nagyobb szükség volt pedig erre, mert az indeminatás lejáró félben van s újabb felhatalmazás vált szükségessé az államháztartás tovább folytatásához.

Azt is tudta a kormány, hogy az ő szép szeméért az ellenzék nem fogja letenni a fegyvert s nem fog az újabb indeminatás megszavazása előtt oly simán és szép szerével visszavonulni, mint ezt első alkalommal tette: ki kellett tehát találni oly módot, a melylyel erkölcsi nyomást lehessen gyakorolni az ellenzékre, hogy a támadás téről passzivitásba vonuljon vissza.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Az utolsó rózsák.

— Rajz versekben. *) —

Ij Szász Károlytól.

Trouville völgytorkolatban nyugszik
 A kis város, lankás hegy oldalába —
 A ház a házon és kiterjed addig,
 Hol felhőt csókdos a tenger hulláma.
 Normandiának dúsalkásu földje,
 S a szellő, mely a tengerről repül:
 Szorgos munkát jutalmaz emberül;
 Az ég áldása van e tájra töltve.

Ha nyári leplet ölte a természet,
 Vendégsereg zibong zajongva lent
 A füvényen — s mit meg nem téptek vészek:
 A frank zászló a szélbe' lengve leng.
 A vig zibongás megtölti a léget,
 A hullámzajba tompán elvegyül
 S ha jó az éj, a napfény ha elül,
 A csillogó termek látnak vendéget:
 A párok lejtnek zene hanginál
 S ezer szép szem ezer üdvöt kínál.

El-elsuhannak, el nem fáradottan,
 Könnyű lépéi Páris életének, —
 A szenvedélyes barnák délről ottan,
 Emitt a szende kis bretagnei szépek . . .

Egy ilyen éj volt, a midőn megláttam
 Először őt a messzi idegenbe,
 Ki újra keité tűnt szerelmi vágyam',
 Ki égi kéjt s mély bút lehelt szívembe! . . .
 Erkélyén ült ő, elmerülve mélyen,
 A holdvilágos, kéjt lehellő éjen.
 Alig takarta hullámos ruhája,
 Mutatva játszin, mily tündéri bája.
 Szép barna volt, de hogyha néha-néha
 Fejét a félénk özként fölveté,
 Egy pillantása látni engedé,
 Hogy mint a tenger, lelke mély, de néma.

Ki fejt meg, hogy idegen vonások
 Mért szólnak hozzánk olyan szivből gyakran,
 S csak emiékztet a megpillantások,
 Hogy azt az arcot láttuk — gondolatban,
 Ugy, mintha titkos kéz tán föllebbentne
 A lélek bensején egy leplet . . .
 Én ismerém ez arcot benn, szívembe';
 Egy tündérvölgyben, ahol álom lep meg,
 A képzelet rég megmutatta nékem,
 Én már imádtam ezt az arcot régen.

Bő köpenybe jól beburkolózva,
 Kalapját mélyen homlokára huzva,

Zord férfi ült a hölgynek oldalán;
 Nem volt idős, de arca szenttelen,
 Tekintete tévelygő, fénytelen,
 S azt mondta mindez: annyit élt talán,
 Fénynél, légnél egyébre hogy ne vágyjon,
 Csak az álomra moh-nótt siri ágyon?

Az ószról szólok? . . . Vajjon mért is én?
 Midőn a szívem uj tavaszra hajta . . .
 De hallga, — mit susog a férfijka?
 Egy név vala, egy röpke név: „Iréni!”
 Oh, mint hajlott, nevére susogni hallva,
 A szende nő a férfihöz alá, —
 Ugy átkarolta azt két lengé karja,
 Kezét ajkával forrón csókolá . . .
 Egy gondolat villámlott be szívembe,
 Mely édes álomok földén tévedez: —
 Az élet-fáradt, halvány, beteg ember,
 Nincs semmi kétség — az ő férje ez!

Miért kelt föl és mért tűnt el az éjbe,
 A tenger partján lenn a férfival? . . .
 Tán érezé, hogy debbanásival
 Egy más sziv küldé vágyait feléje?

Aztán nem láttam többé őt ez éjjel.
 A fény is rendre elhalt a terembe,
 A párok is, bágyadtan megkerongve,
 Gyönyörbe fáradottan mentek széjjel.
 Mulatság, tánc, zenélés véget ért,
 Rebbenve szálltak szét a kis lépék.

*) Felolvasata szerző a jótékony nőegylet febr. 23-diki thea-e-télyén

Kiadták tehát a jelszót, hogy fel kell lázítani a hivatalnokokat az ellenzék ellen. Valahányszor politikai jogok gyakorlatáról volt szó, az ellenzék eddig is szemben találta magával az államhivatalnokok zárt falankszát, de mégis nagy erőt képviselt az ellenzéken az a köztudat, hogy az állam alkalmazottai — főleg az alsóbb rangfokozatokon — csak a velük rendelkező hatalomszónak engedelmessé telték a kormány szekerét a választásoknál, mint gondolkodó állampolgárok pedig nagyrészt rokonszenveztek az ellenzék törekvéseivel.

Ezt a rokonszenvet az alsóbb hivatalnokokból kiölni s helyébe az ellenzék elleni gyűlöletet ültetni, volt célja a kormány által sugalmazott félhivatalos közleménynek, a melyet lapunk legutóbbi számában ismertettünk.

Ebben a kormány saját hivatalnokai előtt arról vádolja az ellenzék, hogy ennek magatartása akadályozza meg 1034 tisztii állás és 3277 polgári altisztii és szolgálai állás betöltését, 2946 tisztviselő és 10607 altiszt és szolga hivatali előléptetését. A költségvetési tárgyalás hosszadalmassága folytán ezek a tisztviselők máris elestek egy negyedévi fizetésjavítástól s ha a költségvetési törvény március végéig meg nem lesz szavazva, megint elesnek egy további negyedévtől.

A költségvetés tárgyalásának hosszadalmas voltát természetesen csak az ellenzék okozza, mert a kormánypárt akár az első napon szó nélkül megszavazta volna az egész ötszáz milliós budgetet, átkozatok ki tehát hivatalnokok az ellenzék, amely kiveszi a falat kenyert a szájakból!

Az ily világos tendenciájú lázítás a kormány részéről, enyhe kifejezéssel élve, legalább is szokatlan s a kormány szelföltött való szorult helyzetéről tanuskodik. Mert ugyan mi is okozza a költségvetési tárgyalás elhúzódását valójában? Az ellenzék talán a visszautasított fegyverszünet miatti felháborodásában obstrukciót csinál?

Szó sincs róla; a költségvetés csak abban a keretben mozog, a melyet a világ minden parlamentjében tapasztalunk. A budget-vita mindenütt a kormány egész politikájára kiterjed s az egyedüli alkalom, hol az ellenzék a kormány összes ténykedéseit általában kritika alá veheti. Ennek a kritikának gyakorlása közben került szóba a zágrábi zászlósértés, a vicinális korrupció, a Pulszky-botrány, melyek felett hosszas viták folytak.

Hát az ellenzék az oka, hogy Bánffy a magyar nemzet színeinek megvédelmezése helyett azokat hitvány rongynak deklarálta; az ellenzék csinálta a bodvavölgyi s más ehhez hasonló vicinális disznóságokat; az ellenzék adta kezére Pulszkynek az elposcskolt százezreket az ország pénzéből?

Avagy nem hívják-e ki az ily botrányos visszaélések és kötelelességmulasztások a világ bármely ellenzékének legszigorubb kritikáját?

De a magyar ellenzék mindezt hallgassa el, szavazza meg gyorsan a budgetet, hogy a tisztviselők megkaphassák a fizetés-főlemelést!

Mi azonban megfordítjuk a tételt s azt mondjuk: segítsenek a tisztviselők maguk is megbuktatni az oly kormányrendszert, a melynek annyi a kritizálni való bűne, hogy az ellenzék legszentebb kötelelességét szegné meg, ha csupa időkimélésből agyonhallgatná azokat s ezzel maga is bűnrészessé válnék bennük.

H i r e k.

Pécs, 1896 február hó 24.

A megmentett kabát.

Tulajdonképen azt a címet is lehetne ennek a tegnapi történet históriának adni, hogy a kedves párbaj. Mert párbajról lesz szó, a melyben megmentettek egy — kabátot.

Az ellenségek — jóbarátok voltak. Valamin mérgeesen összekaptak és összeszidták egymást. Egy színész-művész és egy fiatal művész barát a dzsentri sorból.

Lobbanékony lelkek lévén, nagyon alaposan összevesztek. Ugy, hogy vért kívánt a dolog.

— Vért, vért! — kiáltott a kifogástalan gentleman.

A művész egy Bligni herceg ridegségével nyugodott bele — a pisztolypárbajba.

— Hát haljon meg egyikünk — szolt zordonan és már látta a művészet templomain lobogni a fekete lobogót, mely az ő halálát hirdeti mindeneknek, akiket ő egykoron bőségével mulattatott.

Tegnap reggel elmentek a Balokányi tó mellé lövöldözni: a két ellenség, a négy segéd és két doktor.

A művész segédei egy művésztársa és egy fiatal földbirtokos voltak, az ellenfél másik két fiatal gentleman. Az egyik egy szeretetreméltó gazdag színház-barát, a ki mint mecénás tündökölt Thália egén. Adjunk neki valami nevet mondjuk: Kisvégyi Nagyvéghy Végh Dezső.

Komorak és ünnepélyesek voltak. Feketében. A pisztolyok meg a segédek kezében.

A színész sötéten cigarettázott á la Chevril. De nagyon rágta a csutkáját. Az ellenfél szemei gyilkos tüzet szikráztak.

Kimérték a 25 lépést, melyből innét őt, onnét is őt elesik. Marad 15. Haj, ki hal meg itten?

Intenek. Mehet! A segédek átnyujtják a töltött pisztolyokat.

Mikor Kisvéghy Nagyvéghy Végh az ő felének kezébe nyomja a gyilkoló szerzámot, ravasz hunyorítással a fülébe sugja:

— Te, csak a kabáton alul löj aztán a művészre . . .

A párbajhős csodálkozva néz a segédre és kérdi:

— Miért?

— A kabátot én adtam neki kölcsön . . .

Még ki sem mondta egészen, már harsogó kacajban tört ki a rettenetes dühös ellenfél, voltaképen elejtve a töltött fegyvert. A kacaj átragadt a segédekre és megtudván az okot, belebődült a maga komikus nevetésével a művész és a pisztoly durrogás helyett egészséges férfi nevetéstől visszhangzott a környék.

Összeülekeztek, megmentették egymás életét, megmentették a — kabátot

S maradt a por, füst, hervadt viragok,
Rájuk a holdfény bágyadtan világolt.

*

Pihentető álomtól elkerülve,
Fekhelyemen viraszték otthonomban
És hallgatám, az éjbe elmerülve,
A mint az ár a parti sziklán csobban.
Ezer csillag tekintte ablakomra,
Szobám homályát égi fénybe vonva,
S egy-egy sugár szállt onnan, messziről
A havrei világító felől.

Midőn az édes szender szállt szememre,
S alig hallám, mit zsong a habszirén. —
Midőn felejtő mámor szállt szívemre
Álomban is ezt suttogám: „Iréni!”

II.

Irént hogy láttam, eltűnt nyomtalan'
Egy hét, borús, esős időbe veszve,
Vihar vihart váltott föl untalan
S korbácsolá a tengert, fékevesztve.
Az ég komor volt, s nedves, hűs a lég,
És minden oly kihalt, üres, sivár,
Ha mint a nap, az éj ölébe' még,
Komor álomból ébredést se vár.
A mint a napnak nem tört föl sugára,
Ugy üt a bánat árnya lelkemen . . .
Csak egyszer láttam őt, egyetlenem',
Elfátyolozva s akkor sem magára!
De átviláglott fátyla pókszövésén,

Mely arcvonásit arulón fődé,
Egy szemsugára ajkaimra — és én
Még jobban érzém, hogy szívem övé.
Az a tekintet ifju éltet önthet
Az agg kebelbe, ép úgy, mint a bor,
Az a tekintet vértpezsdítve lüktet,
Az szől, az villan, csókol s forrva forr!

Nem volt magára — oldalán remegve,
Ment halvány férje, némán, téveteg . . .
Az árny s a fény — egy uton férve meg.
A napsugár, a korhadt fán rezegve! . . .
Ha gondolatba' föltűnt ez előttem,
Őket külön el sem képzelhetem, —
Ha láttam őt: közöttte és közötttem,
Egy néma árnyként férje jött felém, —
Ha szép szemének sugarán merengtem:
A férj komor tekintete felettem . . .
Ha éjji órán szent nevét rebegetem
S alakját láttam lázas képzeletben:
— Hogy még az álom szárnyán is kísérje —
Eljött még ő is: halvány néma férje.

*

A föllegek is szét oszoltak végre,
Biborfényben fölszállt a tiszta ég
A napnak fénye, sugara, heve . . .
Egy hétig ősz volt — most tavasz leve.

A fénynek, üdvnek egy ily reggelén
Eljött hozzám is játszin a remény
És rózsás ajkkal hívott: „Jöszte! Im!” . . .
Tenger felé irányzám lépteim?

Az utam átvitt rózsás kertemen,
Mely minden évben új virányt terem,
S a mely talán a napról álmodott,
Mert minden ágán bimbó sarjadott.

Felső virágit egy csokorba szedtem,
Hogy illatukkal járjak szertesztét.
Hisz új tavasz sarjadt föl benn szívemben,
S érezni véltem illatos lehet.

*

A kis városka végső háza mellett
Emelkedik egy zordon sziklafal,
A mely alatt örvény örvényt kavar,
S a melynek annyit ellentállani kellett.
Alatta lent vezet egy keskeny út,
A melynek szélén tenger habja zug,
S a hol az árnak csapdosó morajja
Az arra járók nyomát mossa, nyalja.

*

Itt jártam én, némán és elmerengve,
A friss rózsákat hímálván a kezembe
És széttekinték, szét a tenger síkján:
Tekintetem oly könnyen átsikamlék!
Száz zátonyon, bárkán — megannyi emlék!
És láttam Havre fénylő tornyát tisztán.
S midőn, hogy mindent láttam, a t hívém:
Az ösvény alján megjelent — Iréni!

E szüzi nő nem más: egy szent talány;
Egyszerre kél láttán a vagy s imádat

Napirend 1896. február 25-én.

Naptár : kedd, febr. 25. — Róm. kath. : Mátyás.
— Prot. : Mátyás. — Görög-kelet : (febr. 18.) Martinián.
— Zsidó : Adar 11. — Nap két 6 óra 51 perckor. —
Nyugszik 5 óra 37 perckor. — Hold két este 7 óra
28 perckor. — Nyugszik 7 óra 38 perckor reggel.

Időjárás : hőmérséklet : Celsius fok hideg;
légnyomás 757. — Kilátás : a központi meteorológiai
intézet jelsége szerint borús fagy, helyenkint csapa-
dók, szeles idő várható.

Színház : „Uff király“, operette Bátor és He-
gyitől.

— (A nőegylet tea-uzsonnája)

Nagy közönség töltötte meg tegnap délután,
mint ezt már megszoktuk, a nőegylet Deák-
utcai házának termeit. Hiába szaporították az
asztalokat a lehető legnagyobb mennyiségre,
a későn érkezők bizony csak állva fogyaszt-
hatták el teaüvegüket és a vele járó sütemé-
nyeket. A férfi közönség abban a meglepe-
tésben részesült, hogy már a bemenetnél
megkínálták egy darab szépen felszalagozott
valódi havanna szivarral, mely háromféle
minőségben állt a vendégek rendelkezésére ifj.
Szász Károly orsz. képviselő ajándékából. A ter-
mek már zsúfolva voltak, midőn ifj. Szász
Károly fél hatkor a pódiumra lépett és el-
szavalta az „Utolsó rózsák“ című saját szer-
zeményű költői elbeszélését. A meg-megújuló
frenetikus tapsok hatása alatt újra a pódiumra
lépett és elszavalta az előbbinek a pendant
ját, a „Rózsák a patakban“ címűt, a mely
kedves kis apróság, oly ügyes előadásban
valódi műélvezetet okozott a jelenvoltaknak.
Utána egy négyes következett, melyet özv.
Grünhuth Ignácné és Girardi Józsefné
zongorán, Kristóf Tivadar hegedűn és
Girardi József gordonkán adtak elő. Az
előadott darab Kéler Béla gyönyörű szerze-
ménye, egy magyar ouvertür volt, melyet
pompás precizitással és valódi művészettel
adtak elő. Közkívánatra megtoldották ráadá-
sul a Loreley parafrazissal, melynek elhang-
zása után vége-hossza nem volt az éljenzé-
seknek és tapsoknak. Többek rábeszélésének
engedve, ifj. Szász Károly még egy harmadik
darabbal is kedveskedett, mely Pécssett
született meg és „Az ébredés hangjai a te-

S ha meghallgatja is forró imádat,
Nem válaszol s odébb reptül talán.
Egy angyalarc — hisz annyi bűbáj testén!
Az égből szállt le, üdvöt itt keresvén.

Lassan közelg — és jötte mámorító;
Azt percről-percre jobban érzem én. —
Egy tűzfolyam hat át, mely andalító,
De melynek hevét mégis érzem.
A vérem lázban, mintha lánggal égne . . .
Földön valék és mégis fön az égbe!
És vallomásra nyílt meg szívem, ajkam,
Mély szenvedélyből s mégis szólva halkán :

„Nem ismeresz engem?! Én szeretlek téged,
Csak tőled várok bűt, vagy üdvösséget —
És van szívem, mely feléd újra dobban,
Egy régi láng, mely újra égni lobban . . .
Csak fénye új, de régi a parázs,
Mit újra éleszt, újuló varázs!
Nem szólez — s én hallok; talán rám
se nézel —

S a lelkem mégis a szemedbe vész el;
Szeretlek én, ha te nem is szeretsz . . .
Vedd rózsafáimnak másodvirágját . . .
Ujuló élet régi átka ez,
Hogy hajló rügyét viharok lerázzák!“

E szókra égő pir borítja arcát,
Választ keres, — de hijába vivja harcát —

metőben“ címet viseli. Midőn ez is elhangzott,
a közönség tömött sorai kissé ritkulni kez-
dtek és a többiek még jó ideig maradtak
az egyleti helyiségben, élvezve annak barát-
ságos otthonát. Ifj. Szász Károly költeményét
lapunk mai tárca rovatában közöljük azok
számára, a kik nem voltak oly szerencsések
ezt hallani. Ez az összejevetel körülbelül 200
frtot hozott az egylet szegényeinek.

— (A „Pécsi takarékpénztár“
közgyűlése.) Tegnap tartotta meg a pécsi
takarékpénztár évi rendes közgyűlését, a
melyen 150 db. részvény letétele mellett
128 részvényes képviselőben 45 részvé-
nyes jelent meg. Közgyűlési elnökül Aidin-
ger János polgármester megválasztván,
felolvastatott az igazgatóság jelentése az
1895. évi forgalomról és üzletkezelésről, a
melyből a következő érdekesebb adatokat
közöljük : Pénztári forgalma volt az intézet-
nek a múlt évben 25,261,547 frt 44 kr.,
(5,303,861 frt 12 krral több, mint 1894-ben);
tisztá üzleti nyeresemény volt 93,180 frt 29
kr., (3070 frt 41 krral több, mint 1894-ben.)
Jelzálogkölcson meg lett szavazva 1895 ben
887 fél részére 864,840 frt s az év végéig
ebből 786 fél részére 756,600 frt tényleg
folyósítva lett. — A 4,876,877 frt 03 krnyi
váltótárcából csak 548 frt 38 krt kellett
leírni mint behajthatatlant, de viszont a már
korábban leírt váltókövetelésekből befolyt
135 frt. A millenniumi kiállítás
költségeire a már 1894. évben meg-
szavazott 400 frton kívül utólagos jóváha-
gyás reményében az igazgatóság adott még
150 frtot, a pusztaszeri millen-
nárís ünnepély költségeire 25
frtot, a Kereky-főle háznál szerencsét-
lenül járt munkások segélyezé-
sére 50 frtot, egy elhalt régi tisztviselő
özvegyének, ki nyugdíjigénnyel nem bír,
25 frtot, a joglyceumi nyugdíj
alapra évi járulék fejében 50 frtot. Mind-
ezeket az adományozásokat a közgyűlés
jóváhagyta s ezenkívül az üzleti nyeresém-
ből még a következő köz- és jótékonycélu

Remeg, szemét lesütve, meglepetve, —
Én kis kezét már tartom is kezembe :
„Ne, óh ne mondd, mit bus álmatlan éjjel
Ó róla nékem annyiszor beszéltek!
De kössön hozzá bár hited, szavad;
Ha a szived nem, az vagy, az . . . szabad!“

Ő lángszemével melán rám tekintett,
— Milyen felejthetlen, fájó tekintet!
Fülemben cseng fagyasztón, untalan,
Mit ő mondott : „Férjem világtalan!“

Csak ennyit szólott, ám e két szavára
A szeretetnek istennője lön :
Nem hívott többé szemei sugára
Édes vétekbe elmerülni hön ;
Nem az maradt, ki eddig volt szememben !
De szűzzé lett papnői öltözetben, —
Kevély alak, mely bűnre sohse áhit, —
Szempár, a mely az élvek csábításit
Egy villanással messze űzi el, —
Ajak, mely csókján imaszót lehell! . . .

A rózsabimbók széthulltak kezemből,
A légi kép is egyre tűnt szememből . . .
Magamra maradtam, közelgtem az éjnek!
A tenger is haraggal zug reám . . .
Nem nyugvó sirja nem nyugvó reménynek,
E rózsákat is vedd hát — ocean! . . .

adományokat szavazta meg : a Rudolffi-
numnak 200 frtot, a városi szegény-
háznak 100 frtot, a pécsi jótékony nő-
egyletnek 100 frtot, a nőegyleti
gyermekkertnek 100 frtot, szegény
iskolásgyermekek felruházására
200 frtot, iskolai jutalmakra 300
frtot, házi szegényeknek 100 fo-
rintot, a tűzoltóságnak 200 fo-
rintot, a főgimnáziumi segély-
egyletnek 50 frtot, a főreáliskolai
segélyegyletnek 50 frtot, a jog-
akadémiai segélyegyletnek 25
frtot, a jogászok olvasóköriének
25 frtot, a keresk. alkalmazottak
betegsegélyző pénztárának 100
frtot, az irgalmasnének 25 frtot,
iparostanulók jutalmazására 25
frtot, a tanítóképezde segélyegy-
letének 25 frtot, tanítóképesdei
jutalmakra 25 frtot, a vöröské-
resztegylet pécsi fiókjának 100 frtot,
a pécsi és mohácsi kerületi betegse-
gélyző pénztáraknak egyenkint
25—25 frtot, a baranyamegyei ár-
vaháznak 100 frtot, a mecsek-egye-
sületnek 50 frtot, az israélita nő-
egyletnek 50 frtot, a Szt.-Vince-
egyletnek 25 frtot, a Matessa-inté-
zetnek 100 frtot s az intézeti szolgálk
jutalmazására 200 frtot; a múlt évi
nyeresémnyből megszavazott köz- és jótékony-
célu adományok összege tehát 2625 frtra rug.
Az üzleti nyereség felosztását illetőleg elha-
tározta a közgyűlés, hogy részvényenkint 180
frt osztalékot fizet, mi 54,000 frtot tesz, 5000
frtot csatol a rendes tartalékalaphoz, 15,000
frttal pedig egy külön tartalékalapot létesít
az esetleges üzleti veszteségek fedezésére. A
még fenmaradó 5137 frt 14 kr nyereség a
folyó évi nyereségszámlára hozatott át. — A
közgyűlés az elhalt Ottinger Gottfried
báró napibiztos és Ferency István nyu-
galmazott pénztáros elhunyt felett részvétét
jegyzőkönyvileg kifejezván, Schaurek Bódog
helyett a felügyelő-bizottságba Schiebin-
ger Ferenc nyug. állomásfőnököt, Ottinger
helyébe pedig napihiztosul Molnár Kálmán
nyug. alezredest választotta meg.

— (Közgyűlés.) A „Pécsi kereske-
delmi alkalmazottak betegsegélyző pénztára“
f. évi március hó 8 án, (vasárnap) délután
3 órakor a „Pécsi kereskedelmi ifjuság ka-
szinója“ helyiségében rendes évi közgyűlést
tart. Tárgysorozat : 1. Az igazgatóság jelen-
tése. 2. Az 1895. évi zárszámadás, mérleg
és statisztikai kimutatások előterjesztése. 3.
Felügyelő bizottság jelentése s ennek alapján
az igazgatóság részére a felmentvény meg-
adása iránti határozat. 4. Igazgatósági, 36
rendes és 12 póttag választása. 5. Felügyelő-
bizottsági tagok választása (cégfőnökök közül
2 rendes, 1 póttag, biztosításra kötelezettek
közül 4 rendes, 1 póttag).

— (Halálozás.) Özv. Gajevszky
Ignácné szül. Hasz Katalin f. hó 22-én 77
éves korában meghalt. Temetése ma délután
4 órakor volt a király-utca 41. szám alatti
házból a budai külvárosi temetőbe. Felki-
üdvéért az engesztelő szentmise-áldozat hol-
napután (szerdán) reggel 9 órakor lesz a
belvárosi plébánia templomban.

— **(Verseny tárgyalás.)** A siklós trinitási törvényhatósági közutnak 66.81 kilométernyi terjedelemben, 57142 frt 77 krnyi költségelirányzat mellett készitendő ut- és műtárgyépítési munkálatokra a megye alispánja jövő március hó 9. napjának délelőtti 10 óráját tüste ki verseny tárgyalási határidőül, a mely időig a verseny tárgyalási ajánlatok Kossits Kamill vármegyei főjegyzőhöz adandók be.

— **(A vegyes házasság megáldása.)** A pécsi izr. hitközségnek a vegyes házaspárok megáldására vonatkozó határozatát legutóbb a kecskeméti izr. hitközség tárgyalta s azt illetőleg a következő határozatot hozta: „A kecskeméti izr. hitközség nemcsak a liberalizmus és egyenlőség szempontjából, de a zsidóvallás azon magasztos elvénél is, hogy „az én házam minden népek imádságos házának neveztetik s hogy hitünk isteni szelleme az emberiség egyesítésében nyilatkozik meg legfenségesebben, a vegyes párok megáldásának szükségességét, mint a zsidó vallás szabadelvű szellemének folyományát, határozatilag kimondja. Tekintve azonban felekezettünk jelenlegi rendezetlen állapotát s hogy hitéletünket épp azon körülmény gátolja leginkább fejlődésében, hogy minden község külön-külön, az összességhez való tartás érzése nélkül szervezi és formálja a vallásos cselekedeteit és intézményeit: a kecskeméti izr. hitközség szükségesnek tartja, hogy azon hitközségek, melyek a vegyes párok megáldását elvileg kimondják, a gyakorlati alkalmazás módzataira nézve is egyöntetű eljárást és egységes formát létesítsenek. Ezen egyöntetű formák megállapítására pedig a pécsi, mint kedvezményező hitközségtől várja a további lépéseket.”

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. törvényszék területébe tartozó mohácsi kir. járás-bíróságnál egy aljegyzői állás van üresedésben. Kik ez állást elnyerni óhajtják közzé felszerelt kérvényeiket tizennégy nap alatt nyújtják be Sável Kálmán, curiai bíró, kir. törvényszéki elnökhöz.

— **(Korcso lyázók öröme.)** Az idő kemény hidegre fordult és az észak zord szele csontkeményre fagyasztá újra a már fölengedett viz tükörét, nagy öröme hangolva ekként St. Halifax hiveit, a korcsolyázók fúrge-lábu seregét. A korcsolyázni vágyakozók ez uton is kéri a helybeli korcsolya-pálya intéző férfait, hogy nyitassák meg újra a jégpályát, hadd használják ki az időjárás szeszélyeit a tagok, addig, míg nem késő.

— **(Gyilkos szolgálé ny.)** Farsang utolsó vasárnapján erőt vett a mulatási vágy Jagica István decsi szolgálé nyen, ki — hogy mulathasson — Tóth József decsi gasdájától pénzt kért a béréből. A gasda nem is tagadta meg szolgálja kérését, előbb azonban vele összeszámolt. E közben a gasda és a szolgálé ny között olyan differenciák támadtak, hogy a szolgálé ny egy hatalmas husággal úgy leütötte a 70 éves Tóth József telkes gazdát, hogy az eszméletét veszítve, bukott a földre. A szegény öreg gazdát úgy mosták fel a véréből, kinek

életben maradásához azonban kevés a remény. A gyilkos szolgálé nyt a csendőrség elfogta és kihallgattatása után a szegárdi kir. ügyészségnek adta át.

— **(A mohács kerületi betegsegélyző pénztár)** saját helyiségében március 1-én d. e. 10 órakor tartja III. évi rendes közgyűlését. Tárgysorozat: 1. Öt igazgatósági tag választása: egy a munkaadók, négy az alkalmazottak csoportjából. 2. Kilenc felügyelő bizottsági tag választása: három a munkaadók, hat az alkalmazottak csoportjából. 3. Alapszabály módosítása. 4. Az igazgatóság és felügyelő bizottság pénztári jelentése és a számadások fölötti határozathozatal, valamint a felmentvény megadása.

— **(Összeesett az utcán.)** Vasár délben nagy népcso rdület tamadt Fekete Mihály városi tisztii főügyésznek a fő-utcán levő háza előtt, a mit az a körülmény okozott, hogy egy munkásember az utcán a ház előtt hirtelen összeesett és mozdulatlanul maradt a földön. A nyomban értesített rendőrség azonnal kivonult a helyszínére és az összeesett embert egy hordágyra fektették s bevitték a városi kórházba. Nevét még nem lehetett megtudni, mert nem volt kihallgatható, mivel nem tért magához az önkivételből, a mibe legnagyobb valószínűség szerint delirium tremens ejtette, mivel igen közelfekvő a gyanu, hogy mértéktelen pálinkaívás okozta az utcán történt hirtelen összeesését.

— **(Verekedő bögőhordozó.)** Még csak nem is kisbögős, hanem alacsony bögőhordozó Rác Gusztiiék után az az ember a ki ma délelőtt a „Korona“ vendéglő előtt egy munkás emberrel verekedést kezdett s ha a rendőrség idejekorán közbe nem lép, alaposan helyben is hagyja az ellenfelét. A rendőrség azonban ebben a jámbor szándékában megakadályozta s egyelőre betette a kóterba, honnan ügyét a járásbíróshoz helyezik át.

— **(Kézrekerült csirkefogó.)** A szigeti országut 18. szám alatti házból hónapokkal ezelőtt elveszett majd egy lud, majd egy pulyka, majd egy pár csirke, a tolvajt azonban nem tudták kinyomozni. Vasárnap szinte eltűnt az udvarról két tyuk s mert Husocky József napszámos járt ott az udvarban, a káros gazdaasszony be is jelentette azonnal a rendőrségnek. A házkutatást nyomban megejtette Husocky József lakásán Trixler Aladár rendőrbiztos és ott a konyhában elrejtve meg is találták a két tyukot. Mindkettőnek ki volt csavarva a nyaka s szinte készen álltak a megkopasztásra, hogy aztán jó tyukleves legyen belőlük. Az így rajtakapott csirkefogó tagad mindent, de a saját felesége sem tud a dologról semmit s azt állítja, hogy a tyukokat az ura rejthette el a konyhában. Husocky Józsefet a rendőrség letartóztatta s a vizsgálat befejeztével ügyét átteszik a törvényszékhez.

— **(Rossz időket élünk.)** A mindenben csak anyagi hasznot kereső embert sokszor annyira hatalmába keríti a vagyonszerzés ördöge, hogy vak szenvedélyében még a legszentebb természeti törvényeken is tul téve magát, saját vére ellen használ gyilkos szerszámokat. Hajdu István nagykanizsai fiatal földműves nem bírta kivárni apja ha-

lálát s hogy ennek kis ingó-ingatlan vagyontát mégis minél előbb magához kaparithassa, fölemelte kezeit apjára és a tehetetlen öreg megfojtotta. Egy nagy harapófogót dugott a torkába. A pécsi kir. ítélőtábla Babics Mihály táblabíró előadása után 15 évi fegyházra ítélte.

— **(Éjféli tűz.)** Tegnap éjjel tizenkét óra tájban a légszeszgyár-utca 26. szám alatt levő ház, mely Hering József tulajdonát képezi, kigyuladt, azaz a házban levő bétisztító műhely és istálló padlásán levő, mintegy három szekérre való szalma gyuladt meg és égni kezdett. Azonban az óriási szélben olyan sötét füst vette körül az egész tüzet, hogy azt a toronyór nem láthatta meg az éjszakában, nem is jelzett tüzet a tűzoltóságnak s természetesen, azok ki sem vonulhattak a tűz oltására. Az égő házban ezalatt nyugodtan aludtak a lakók, nem is sejtve a borzasztó tűzveszedelmet, mely fejük felett pusztított. Szerencsére a szomszédos villam-telep munkásai észrevették az óriási füstöt, felverték a lakókat és elnyomták a tüzet. Ma reggel aztán jelentették az esetet a rendőrségnek s Selényi Antal rendőrbiztos nyomban kiment a helyszínére s a tűzrendőri vizsgálatot megejtette. S mert a tűz még egyre lappangott, hat tűzoltó egy szivattyu vezényeltetett ki, a kik aztán a megrongált tűzfalnak ledöntése után a tüzet teljesen eloltották. A tűznél — hála a villam-telepi munkások éberségének — nem történt szerencsétlenség sem emberben, sem állatban s a tűz által okozott kár körülbelül 180-200 forint.

— **(Purim-bál Barcson.)** A barcsi Chevra Kadisa alaptökeje szaporítására a barcstelepi olvasó- és társaskör helyiségeiben 1896. február 29-én, Zsolnai kaposvári zenekara közreműködése mellett zártkörű Purim-bált rendez. Beléptidij személyenkint 1 frt. Családjegy 2 frt. Kezdeté 1/2 órakor. A meghívottak tetszés szerint jelmezben vagy álarcban is megjelenhetnek.

— **(Az osztálysorajáték, mint iskola-alapító.)** Budapestről írják lapunknak: Hogy a szerencse istennőjének szeszélyei mily kifürkészhetetlenek, eklatáns példa Magyarországnak egy távoleső falva: Kántor-Jánosi, Szatmármegyének egy egyszerű, patriarchalisan berendezett, mintegy 1200 lelket számláló falucskája. Ezen helységbe néhány nap előtt oly tekintélyes pénzüsszeg érkezett le, mennyi az ottani postahivatalban még soha sem fordult meg. Ezen aránylag óriási pénzüsszeget a Heintze Károly cég (Budapest, Szervita tér 3.) küldötte és elképzelhető, hogy azt a vén postakocsit, míg a másfélórai utját az utolsó állomástól: Nyir Bátorról megtette, ilyen epedve még sohasem várták. Az a pénzüsszeg pedig, melylyel ez a postakocsi Kántor-Jánosiiba bedöcögött, nem volt más, mint az osztálysorajáték legutóbbi huzásán kisorsolt 60.000 koronás nyeremény. Nevezett falunak egy 15 tagból álló társasága megbizta Csujja Imre postamestert, hogy költségükre Heintze Károlynál sorsjegyeket vásároljon. A postamester megrendelt egy huszadokba felosztott I. osztályu egész sorsjegyet, melyekből a társaság mindegyike átvett egyet-egyét. Egy

huszadot a postamester maga számára tartott meg, úgy huszadot pedig mint az ottani református egyház gondnoka, ezen hitközségnek ajándékozott. A megrendelt sorajegyet, melynek száma 22,656 volt, az osztálysorsjatek nuszásán 60.000 koronás nyeregmennyel kihúzták. Magától értődik, hogy az a nap, melyen a szerencse-hír a Kántor Jánosiak tudomására jutott, valódi örömmünneppé fejlődött. Hiszen ezen esemény nemcsak az ő igénytelen, egyszerű életsorsukban jelent nagy változást, de most már egy régi hő ohajtásukat is megvalósíthatják, t. i. az ugyan-csak tekintélyes összegben részesült hitközségnek iskolát emelhetnek. Így tehát az osztálysorsjáték ezuttal egy magasztos kulturcélú mozdított elő.

Művészet, irodalom.

○ **Déli bábok.** Vasárnap este premiér volt nálunk, Kazaliczkynek elismerésre méltó népszínműve, a „Déli bábok“ került színre gyengén megtelt széksorok előtt. Kazaliczky, mint a színpadi technika tökéletes ismerője, nagy figyelemmel dolgozta ki darabját, a nyelvezte is gyönyörű, bár az a sok keresett népiesség nincs valami nagy előnyére, valamint azok a szépen csengő rímek, melyben az összes dialogusok irvák. A meséje végtelenül egyszerű. Kisréty (Peterdi) és Kovács Laci (Kiss Pista) szomszédok. Ez utóbbi halálosan szerelmes az előbbinek feleségébe, (Kézdi Juliska) ámbár neki is van része ilyesmiben, lévén neki is felesége, (Balogh Etel) a ki egyre szomorkodik férje kikapóssága és később korhelysége miatt,

a mi birtokát is dobra juttatja. A tapasztalt Kisréty kihallgatja egyszer feleségét és a szomszédot és meggyőződik róla, hogy ez korántsem szerelmeskedés, csupán csak afféle délibábhöz hasonló ingerkedés, hozzáfog az orvosláshoz, a mi aztán a további két felvonás alatt sikerül is. Mindkét asszony kibékül a férjével, a kik aztán rendes népszínműi recipe szerint boldogok lesznek. Igen sikerülten van beillesztve egypár mellékalak a darabba, mint Pali (Mészáros) a Kisréty öccse, Erzsike (Polgárné) a kik a darab végén szintén egymáséi lesznek. Dezséry az öreg béres szerepében és Bognár a plébános szerepében kabinet-alakítást csináltak. Persze, a gyöngye mese nem valami nagyon melegítette föl még a karzati publikumot sem, ez alkalommal a tapsnak még csak kísérletét se konstatálhattuk. A szereplők azonban valamennyien a legjobb igyekezettel azon voltak, hogy jót nyujtsanak, nem rajtuk mult, hogy ez nem mindenben sikerült. Annyi tény, hogy a „Déli bábok“ magasan fölülte áll a „Cégér“-nek, azonban egy este betöltésére nagyon rövid és meséje is nagyon sovány. Délután talán megtenné. (**)

Törvényszék.

§ **Egy gróf üzemei.** Csalárd bukás büntette miatt állt ma a kir. törvényszék büntető osztálya előtt Gróf Simon és társa Scheibner Paula. A végtárgyalást Varga Nagy István, kir. törvényszéki bíró, vezette mint elnök; szavazó bírák Koszér János és Bajnovich Ármin voltak; a vádat Zsolnay György, kir. főügyész helyettes

képviselte; jegyzőkönyvvezető Krudy István aljegyző volt. A végtárgyalás adatai szerint a bűnper tárgyát képező csalárd bukást valóságos kis regény előzte meg, a melynek főmotívumát a ma már épen nem szokatlan érdek házaság képezte, azal a különbséggel, hogy ez még a mellett amolyan — vadházaság is volt. Ugyanis Gróf Simon, nagyvássonyi születésű, israellita fűszerkereskedő, 1883-ban Pécsen a Frankfurter Adolf cég ügynökévé szerezte, s mint ilyen, megismerkedett Scheibner Paulával, a kinek a Papnövelde-utcában volt egy szerényen berendezett kiskereskedése. Scheibner Paula a férjétől Bura Antaltól elválva élt, illetve az eltűnt akkortájt Pécsről s még ma sem tudják, hogy él-e, hal-e. Gróf Simon érdeklődni kezdett az asszony iránt s mikor megtudta, hogy annak apja Hidason tekintélyes gazdag ember, a ki különösen bortületekkel szerelte házába és két szőlőjét, elhatározta, hogy közös háztartásba lép Scheibner Paulával s vezeti annak üzletét. Így is tett s mikor az asszony atyjától, Scheibner Jánostól mintegy hozományul legül 300 frtot kapott, akkor a Kazinczy utcán levő Poschféle házába tette át az üzletet, mely „Scheibner János cég“ név alatt szerepelt. Innen később 1888 végén a király-utca ment át s ott egész nagyszabású kereskedést rendezett be s 1889. január 18-án ezt is „Scheibner János Pécs“ cég alatt jegyeztette be, ő és Scheibner Paula pedig mint csak közkereseti társak szerepeltek. Ekkor már az üzlet anyagi oldala igen rosszul állt; a hitelezők nyomban sürgették tartozásaikért s mikor

— Ó, beszéljen el mindent, — esengett. — Ismétlje ön előttem az ő utolsó szavait.

— Mosolygott a szegény Cecilia . . . Kimondhatatlan jószág kifejezésével mosolygott, s e szavakat ejtette ki: „Mondjátok meg neki, hogy megbocsátottam; hogy szeresse leányát, a ki őt vigasztalni fogja és az életben még örömeiket nyujt neki.“

— Leányom! . . . Mártha! — kiáltott föl a gróf önkénytelenül s aztán visszahökkenett önmagának a hangjától, mintha törsvúrás érte volna. Visszaemlékezett. A Savaréze től kapott s kebléhez szorított levelek égették.

— Hagyjon ön magamra! — mondá.

De Helén nem hallgatott reá. Oda ment Ceciliához újra, elkezdett zokogni s könyeivel áztatva az elhunyt arcát, folytatta kesergését, mely szomorú hallotti énekként hangzott.

A gróf támolyogva, mintha valamely rettenetes álom gyötörte volna, oda ment a gyertyákhoz, felvett egy gyertyatartót és leült ahhoz az asztalhoz, a melyen még különböző tárgyak heverték, melyek a Mártának a Cecilia által adott leckékhez szükségesek voltak. Károly olvasni kezdte az írásbeli feladványokat. Az első soroknál görcsösen ragadta meg az asztalt és úgy érezte, mintha keringett volna vele a világ.

— Ez az ő leánya, jól látom én, hogy az ő leánya, — szólt átfutva szemével a gyakorlatokat, bosszu és gyűlölség vett rajta erőt.

— Egy hét alatt elfecsérlem vagyonomat és a házasságtörésből származott gyermek majd bolyonghat egyedül, az országuton meztelen lábbal, megtörve, étlen-szomjan, koldulva, miglen istenkáromlással és a társa-

— Fontenèves ur, — szólt elhaló hangon.

Károly közeledett.

— Fontenèves ur, — dadogta Tanneguy alig érthetőleg, — im, itt vannak a leveleim! Ön meg fog győződni, hogy azokat Blanka írta nekem . . . mielőtt ön őt nőül vette! Megtudhatja ezekből, hogy Mártha az én leányom.

Merevedni kezdő keze a zsebében egy kis papircsomagot keresett elő.

— Uram, — viszonzá Károly, ki szintén oly halvány volt, mint Savaréze, — a halállal szemben nem szoktak hazudni. Ön meg akarja magát bosszulni. Nos, ez oly érzés, melyet meg tudok magamnak magyarázni: de egy férfinak, a kinek szive van, nem terjedhet annyira a gyűlölete, hogy egy fiatal leánynak az életét megsemmisítse, egy ártatlan gyermeknek, a ki nem védheti magát s kinek gyöngeségét tiszteletben kell tartani. Nem elégszik még az eddigi áldozatokkal meg? Gondoljon két nőmre, kiknek vesztét ön okozta! Nem elég teher ez önre nézve most, mikor nem sokára isten színe előtt jelen meg? . . . Ha Mártha nem az én leányom . . . ó, akkor! . . . vonja vissza ön szavait, uram, vonja vissza, ha maradt némi emberi érzés a lelkében! Nem gondolja-e ön azt el, hogy ha Mártha nem az én leányom, akkor én őt, mint házasságtörés gyümölcsét, elűzöm magamtól?

— Mit bánom én? — susogta Savaréze. — Ó megvet engem . . . Ó nem tudja . . . Ó az én leányom, mondom önnek . . . Bizonyítékaim vannak . . . Segítsen csak . . . itt . . . a zsebemben . . . Ez bizonyára érdekelni fogja önt . . . Segítsen nekem!

De a gróf a végtelen kétségbeesés fölkiáltásával hökkent vissza.

Scheibner János pár hét múlva meghalt, akkor sorban perrel is álltak elő. De Gróf Simon ezzel nem sokat törődve, bár számos régi hitelezőjét kielégítette, rövid három hónap alatt körülbelül hat ezer forint értékű újabb megrendeléseket tett s az így kapott árukat aztán en gros adta el, sőt még a legutolsó napokon is a vasutól a számára érkezett árukat egyenesen vevőhöz szállította. Mikor aztán 1889. április 3-án egyszerre három végrehajtást is kértek ellene s helybeli hitelezői boltleszárással fenyegették, akkor megkérte maga ellen a csődöt. Aktívái 3266 frt 15 krt tettek ki, mivel szemben 10.430 frt 19 kr. passzívát állt, tehát a hiány 6164 frt 04 krt tett ki. A csődperben tömeggondnok dr. Nick Alajos ügyvéd volt, a ki a csődöt lebonyolítván, összes hiány 5737 frt 57 kr. maradt. E fedezetlen tartozás miatt aztán a hitelezők csalárd bukásért feljelentették Gróf Simont és Scheibner Paulát, valamint Baranyavármegye tiszti főügyésze is feljelentéssel élt ellentük kisk. ifj. Scheibner János képviselőjében, mert ama tény folytán, hogy az üzletet Scheibner János névre cégeztették, a hitelezők Scheibner János hagyatékát is perrel támadták meg s az örökösöt és anyját özv. Scheibner Jánosné Papp Johannát mindenkiből kiforgatták.

Vádolt Gróf Simon a végtárgyaláson leplezetlenül bevallotta, hogy ő bizony Scheibner Paulával azért lépett közös háztartásba, mert az apja gazdag ember hírében állott.

Az üzletet ő maga vezette, abból 700 frt értékű árut adott nővérének, mikor az férjhez ment, fizetett is adósságot, a mennyit birtok mikor 1200 frtot kapott az elhalt Scheibner nagykorú fiától, Scheibner Konrádtól Scheibner Paula, ebből is fizettek, a mit birtok s ő még a csődnyitás napján se tudta, hogy meg fog bukni. Jóhiszeműleg rendelte az árukat s azokat csak azért adta el, hogy saklató hitelezőit kielégíthesse. Üzleti könyveit pedig pontosan azért nem vezette, mert nem értett hozzá.

Vallomásaival szemben özv. Scheibner Jánosné azt vallja, hogy Grófnak volt pénzük s neki Scheibner Paula kétezer forint félretett pénzről tett említést a bukás előtt. S könyvek közt panasolja el, hogy az üzletet csak azért cégeztették Scheibner János nevére, hogy őt kiforgassák mindenéből, mert tudták, hogy a hitelezők Scheibner hagyatékát ellen támadnak azonnal a bukás esetén, a mint úgy is történt s ő most gyermekeivel együtt földönfutó lett.

Gróf Simon vádolt társa, Scheibner Paula elismerte kihallgatása során, hogy az üzletet mindenkor Gróf Simon vezette az apjától neki adott 300 frt, majd 1200 frt pénzből; ő tette a bevásárlásokat, ő eszközölte a nagyban való eladásokat is. Azt mondja, hogy esztük ágában sem volt a bukás s azért adták el az árukat is, hogy hitelezőiket kifizethessék. Az özv. Scheibnerné által emlegetett félretett pénzről semmit sem tud,

a csalárd bukást pedig tagadja. A három főszereplő kihallgatása mellett a számos tanu, úgy a szakértők kihallgatása, majd a vádés védbeszédok a végtárgyalás egész napját igénybe vették, úgy, hogy az ítélet lapunk zártáig nem volt kihirdetendő.

Határidő-naptár.

Február 27. Pécsi vendéglősök szövetségének közgyűlése a Vigadóban.

Március 1. Pécsi jótékony nőegylet utolsó thea-estéje a Deák-utcai egyleti helyiségben d. u. 4 órakor. — Izraelita ifjuság táncosorozója Bar-Monostoron. — A mohácsi kerületi betegsegélyző pénztár közgyűlése.

Március 2. Ujoncozás kezdete a hegyháti szolgabírói járásban.

Március 6. Ujoncozás vége a hegyháti szolgabírói járásban.

Március 7. Pécsi izr. nőegylet hangversenye a Hattyúban este 8 órakor. — Mágocsvidéki Takarékpénztár rendkívüli közgyűlése Bar-Mágocson.

Március 8. Pécsi Consumegylet közgyűlése a városházán d. e. 10 órakor. — Pécsi keresk. alkalmazottak betegsegélyző pénztárának közgyűlése a „Keresk. ifjusági kaszinó“-ban d. u. 3 órakor.

Március 9. Siklós-Trinitási ut munkálatainak árlejtése d. e. 10 órakor a vármegyeházán.

Március 10. Ujoncozás kezdete a szentlőrinci szolgabírói járásban.

Március 12. Ujoncozás vége a szentlőrinci szolgabírói járásban.

Március 16. Ujoncozás kezdete a pécsi szolgabírói járásban.

— Mártha! — szólt, — Mártha!

Minden érzelme e gyermek iránt ebben a följjadulásban nyilvánult.

Savaréze e közben kivonta zsebéből a kis csomagot s maga elé helyezte azt. A gróf fölvette, nézegette és kis ideig gondolatokba merült.

E közben Savaréze egy végső erőlködéssel föl emelte a grófra a másik pisztolyt, mely még töltve volt.

— Ez a nők veszedelme még mögöli leányomat is! — gondolta magában.

De ereje elhagyta őt. A halál köde borongott már szemén és keze reszketett, mint egy százéves aggnak.

Károly észrevette a haldokló karját, a mint ez makacsul fölfeje akarta szegezni pisztolyát. Rátette lábát, mint egy féregre, mely fölemeli fejét. A pisztoly eldőlt, de a golyó csak a part fűvét surolta és a vízben veszett el.

— Még sincs vége? — mormogta Károly.

Aztán megfogta Savaréze-t és lehengette a partról a vízbe. A mély víz tompa loccsanással nyílt meg s záródott be újra.

Csaknem ugyanakkor érkezett oda Sirac báróné, lelkendezve, zilált hajjal.

— Megtudtam, hogy párbajt vívtak, — szólt. — De ez nem szükséges többé . . . Cecilia meghalt.

A grófné csakugyan meghalt.

Károly visszatérve hozzá, lábaihoz borult és mély fájdalomba merült.

— Nos, támaszsa fel őt, ha tudja! — rivalt rá a báróné a méltatlankodás és kétségbeesés érzetével. — Most már sirhat! . . . Tördelheti kezeit! . . . Föltámadt benne a lelkiismeret! . . . Bizony, ideje! . . .

Ó, mily iszonyu bűn! . . . Ő volt a legjobb, leggyöngédebb szerető, legönfeláldozóbb feleség valamennyi nő közt. Neki csak egy célja volt: mindazok boldogságára közremunkálni, a kik közelében voltak; — s csak egy érzelme volt: a férje és leánya iránt való szeretet. És ön megölte őt, csupa gyanu, alaptalan gyanu miatt! . . . Tudja-e ön, mi vezette őt ide? Az, hogy meggátolja Savaréze urat az önnel való párbajban! Ő így gondolkozhatott: „Mit törődöm én a multtal, a mi nem tartozik reám? . . . Vajha ezek az urak kibékülnének!“ Mert hát az, a ki a férjét megtámadja, benne őt is megtámadja s ő azért jött ide, hogy minden ékesszólását kifejtse és szavaival kibékülést és feledést vivjon ki! De ön . . . ő, szörnyeteg! . . . Nők veszedelme! . . . Igen, ön szörnyeteg, Fontenèves gróf! Szemébe mondom és nem félek! Öljön meg, ha akar . . . Ugy sem akarom túlélni barátnőmet. De jusson eszébe, hogy ön is oda jut, a hová a gyilkosok, — a pokolba!

Oda ült a gróf elé, mintegy dacolni vele.

A gróf, fájdalomba merülve, meg sem moccan s tört hangon mondá:

— Ön is itt volt? Hallotta-e utolsó sóhaját, utolsó szavait?

— Hallottam.

— Említette-e a nevemet?

— Igen, említette. És pedig . . . Ej! ön reszket most; nem mer engem kihallgatni. Fél, hogy megátkozta neje. De — nem . . . Megbocsátott önnek s kedves, szent asszony . . . Ő megbocsátott önnek!

A gróf oly mozdulatot tett, mintha le akart volna térdepelni; aztán megragadta Helénnek mind a két kezét.

Március 18. Ujoncozás vége a pécsi szolgabírói járásban.

Március 23. Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán. — Ujoncozás kezdete a pécsváradai szolgabírói járásban.

Március 27. Ujoncozás vége a pécsváradai szolgabírói járásban.

Március 29. Országos vásár Pécsen.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. hó 23-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szerb György előadó referálása után tudomásul vették a millennárius ünnepségeket rendező bizottság jelentését.

Ugron Gábor ebből az ötletből megkockáztatja a kérdést a miniszterelnökhöz, hogy legyen szives fölvilágosítást adni, hogy voltaképpen miből is állának azok a millenniumi ünnepségek?

Bánffy Dező báró miniszterelnök igéri, hogy legközelebb erre vonatkozólag részletes jelentést tesz a Háznak.

Következett a millennárius- és a kvóta-bizottságok tagjainak megválasztása.

Simá Ferenc és Helfy Ignác rövid felszólalásai után szót emelt.

Ugron Gábor, a ki elsőben is kijelentette, hogy a Badeni-kormány nem alkotmányos kormány, azzal tárgyalni nem lehet; ennél fogva a kormányelnök határozati javaslatát a kvóta-bizottság összeállítására nézve nem fogadja el.

A többség azonban elfogadta.

Következett a kereskedelmi tárca költségvetésének tárgyalása.

Bobula János hosszasan beszélt, persze, mint hű mameluk, nagyban magasztalva a kormány érdemeit.

Öt pernyi szünet után Apponyi Albert gróf beszélt. Magyarország a vám-közösség mai formájában — ugymond — közgazdaságilag és kereskedelmileg károsodik. Ennek okát szóló az 1867-iki törvényeknek sok esetben való kijáratásában látja. Tartásuk meg a 67-iki intézkedéseket, akkor meg fogjuk tartani a magunkét. Mindenesetre azonban készen kell lennünk az önálló vámterületre is. Határozati javaslatot nyújt be, mely szerint utasítandó volna a kormány, hogy megtegye a szükséges előintézkedéseket arra az esetre, ha t. i. Ausztriával a közös vám területre vonatkozó tárgyalások meghiusulnának, Magyarország igénybe vehesse önenyelvezési jogát és így az önálló vámterületet megalkothassuk.

TÁVIRATOK.

A király utazása. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége ma reggel elutazott Cap-st-Martinba. a hóvá holnap reggel érkezik meg.

A bolgár fejedelem utazása. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szófiából jelentik, hogy a bolgár államvasutak igazgatója értesítést kapott, hogy tartson készen egy udvari vonatot Ferdinánd fejedelem részére, a ki Konstantinápolyba utazik, hogy meglátogassa a szultánt. Onnan visszajövet nejét hazakisérendő, Nizzába utazik. májusban pedig Mozkvába megy, részt

veendő a cári koronázáson. A közvélemény élénken foglalkozik a fejedelem áttérésének kérdésével.

A királyi család a millenniumon. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A millenniumi orsz. bizottságnak kedden este 6 órakor tartandó ülésében Bánffy Dező b. miniszterelnök részletesen elő fogja terjeszteni ő felségének és a királyi családnak az ezredéves kiállítás ünnepségein való részvételének módozatait. Ő felsége minden pontban hozzájárult azokhoz a javaslatokhoz, melyeket ebben az irányban a miniszterelnök eléje terjesztett.

A képviselőház feloszlása. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház pénzügyi bizottságának ma esti ülésében az indemnity javaslattal kapcsolatban az ellenzék kérdést intéz a miniszterelnökhöz azokra a híresztelésekre vonatkozólag, mintha a kormány az országgyűlést időnek előtte feloszlalni kívánna. A költségvetés tárgyalásának lassú menete következtében mind szélesebb körökben fölmerült ugyan ez eshetőség, melyre vonatkozólag azonban a kormány eddigelé annál kevésbé foglalhatta állást, mivel a miniszterelnök most is ragaszkodik a szilágysomlyói beszámolójában tett nyilatkozatához és az ott jelzett munka rendet még a folyó országgyűlésen el akarná intéztetni. E végből a miniszterelnök a képviselőház munkaidejének meghosszabbítását tervezi, akár az üléseknek egy-két órával való megtoldása, akár pedig párhuzamos esti üléseknek tartása által, hogy így a költségvetés és a legfontosabb javaslatok mielőbb elintéztetést nyerhessenek. Ez iránt a legközelebb érintkezésbe lép a képviselőházi ellenzéki pártok vezetőivel.

Tűz a Rókus kórházban. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosi Rókus kórháznak a kerepesi útra néző része alatt, a pincében vasárnap délben tűz ütött ki. 4—5 kocsis szalma gyuladt meg. A központi és a VIII. kerületi tűzország rövid idő alatt lokalizálták a tüzet és elnyomták. Egyéb baj nem történt.

A budapesti áru- és értéktőzede hivatalos árjegyzése.

— Február 24-én. —

Buza készáru	6.90—7.35
„ tavaszra	6.90—6.99
„ őzre	7.14—7.16
Rizs	6.32—6.35
Árpa	4.92—5.40
Bukoricza	4.02—4.40
Zab	6.10—6.45
Káp. repce	8.95
Magy. aranyjárdék	122.76
„ koronajárdék	99.10
Begalé-kötvény	100.25
Magy. nyereményosraj	153.—
Tiszaszabályozási kölcs.	142.—
Oszt. papírajárdék	100.50
„ aranyjárdék	122.25
„ koronajárdék	100.25
1864-iki sorsjegy	192.—
Magy. vörös ker. sorsj.	10.50
Orv. rárk	18.50
Olasz	12.—
Bazilika-sorsjegy	6.75
Jósziv-sorsjegy	2.40
Német márka	59.85
100 frank (francia)	48.15
100 lira (olasz)	44.25
10 font sterling (angol)	121.55

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

Vizimalom eladó!

Egy 8 szik esettel és rendes tartós jó vízzel bíró vizimalom, szilárdan épült lakás, pajta és istállóval minden a legjobb karban, ehez tartozó 3 $\frac{1}{2}$ hold jó föld és réttel, szabad kézből jutányos árért eladó. Jó örlő vidék.

Értekezhetni a tulajdonos Míszlang István molnárral Garén.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Sertés eladás.

A valpói uradalomban Valpón, egy éves páronként mintegy 150—160 k^o nehéz egészséges,

vészmentes süldők,

egyenként, vagy nagyobb mennyiségben eladatnak. Tudakozódhatni az uradalmi tisztartóságnál Valpón.

A legkitünőbb

és

legolcsóbb

hektograf-

anyag

kapható

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utcza sarkán.